

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Cele mai frumoase
povești din
**O mie și una
de nopți**

Traducere din italiană: Rodica Chiriacescu

Revestite de Stefania Leonardi Hartley

Cuprins

- 6 Povestea Șeherezadei
14 Pescarul și djinnul
24 Măgarul și boul
30 Prințul Qamar Al-Zaman și prințesa din China
42 Ali Baba și cei patruzeci de hoți
54 Aladin și lampa fermecată
66 Aventurile lui Sindbad Marinarul
80 Prințul înțelept și prințesa vrăjitoare
90 Cocoșul și vulpea
96 Prințul Zeyn și regele djinnilor
106 Badr și Giauhare
116 Calul fermecat

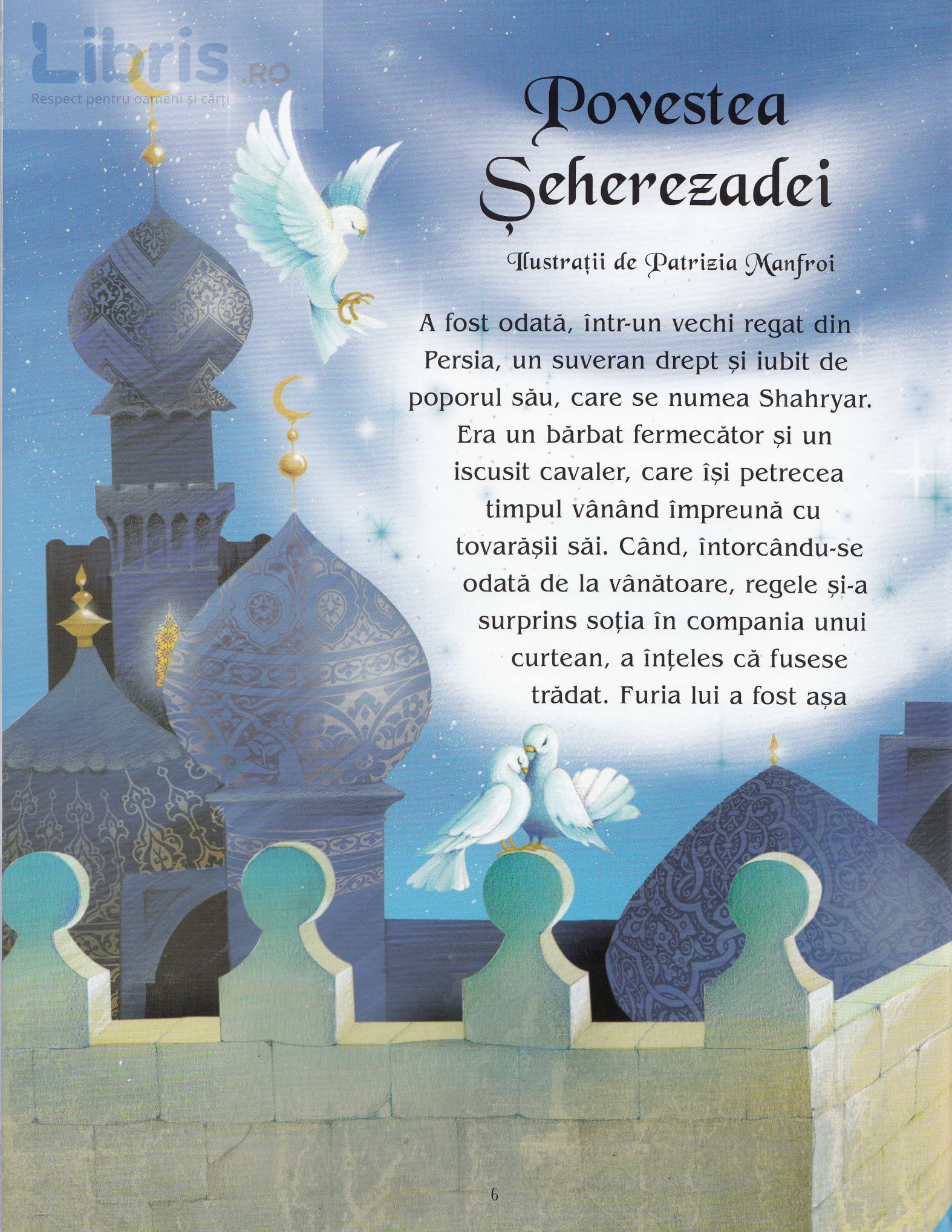

Povestea Șeherezadei

Ilustrații de Patrizia Manfroi

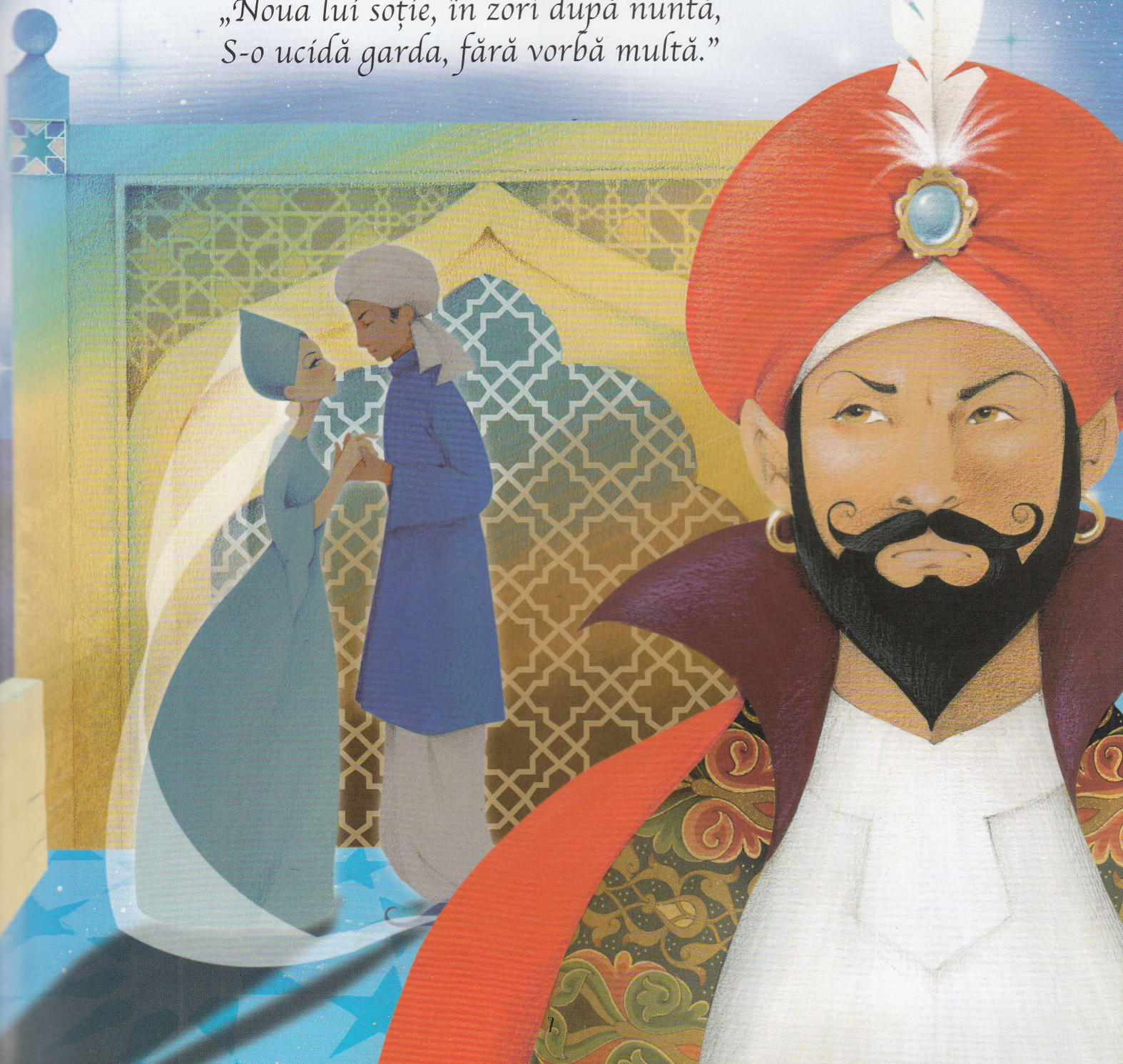
A fost odată, într-un vechi regat din Persia, un suveran drept și iubit de poporul său, care se numea Shahryar.

Era un bărbat fermecător și un iscusit cavaler, care își petrecea timpul vânând împreună cu tovarășii săi. Când, întorcându-se odată de la vânătoare, regele și-a surprins soția în compania unui curtean, a înțeles că fusese trădat. Furia lui a fost așa

de mare că a trimis să fie chemat
marele vizir, căruia i-a poruncit ca, pe dată,
să-iucidă pe regină și pe iubitul ei. Din ziua
aceea, Shahryar a devenit trist și singuratic și a
început să urască atât de mult toate femeile,
încât a luat o hotărâre înfricoșătoare:

*„Noua lui soție, în zori după nuntă,
S-o ucidă garda, fără vorbă multă.”*

A început pentru regatul din Persia o perioadă de suferințe și multă jale: pretutindeni se auzeau plânsetele și tânguiriile părinților acelor fecioare pe care suveranul le alegea de soții.

Cineva trebuia să pună capăt acestor suferințe, și tocmai acest lucru își propuse să-l facă Șeherezada, fiica cea mai mare a vizirului. Tânăra era dăruită cu farmec și inteligență deosebite. Îi plăcea să citească poezii și studiasse operele marilor medici, filosofi, istorici și artiști. Cu glasul ei dulce și seducător, încânta pe oricine

discuta cu ea. Ducându-se
la vizir, Șeherezada i-a spus:

„De-i voi fi soție
Marelui sultan,
Nimeni n-o să fie
Omorâtă-n van.”

Temându-se că o condamnă
la moarte sigură, vizirul
a încercat să o facă să

renunțe, dar, în cele din urmă, o aduse în fața lui Shahryar, propunându-i s-o ia de soție. Regele, impresionat de frumusețea Șeherezadei, acceptă să se căsătorească cu ea, dar adăugă:

*„Vreau să afli-acuma, chiar de-ți dă fiori:
Vei sfârși ca toate, după nuntă-n zori.”*

În seara ce-a urmat nunții, Șeherezada l-a rugat pe suveran:

*„De așa mi-i soarta, fă-mi, mărite,-un bine -
Sora mea cea mică să mai stea cu mine.”*

Pe soră o chema Dunayazad, iar Șeherezada o iubea foarte mult.

Regele a încuviințat și, astfel, mezina a intrat, aruncându-se de gâtul iubitei sale surori. Apoi, ca un dar de adio, Dunayazad i-a cerut Șeherezadei să-i spună una din minunatele povești pe care numai aceasta le știa și, cu consimțământul

